

— v popolnem skladu s svojo osebnostjo in s svojo govorico, predvsem pa mora težiti k temu — in to ni nič novega, temveč večno veljavno pravilo — da je skladnost med vsebino in obliko popolna: odsotnost shem mu bo kvečjemu pomagala, da bo laže uveljavil svojo individualnost; na ta način bo njegov dosežek veren izraz današnje individualistične umetnosti.

Toda to tudi ni recept: zakaj nobena umetnina ne živi samo zaradi svoje odlične oblike, temveč živi le tedaj, kadar je oblika vredna posoda vsebine in je ta močna, osebna, povedna.

TRI PESMI

Saša Vegri

NE KLIČIMO SE PO IMENU

danes je nedelja
in pod nebom
se sprehajajo vrtovi
s pisanimi cvetovi
v laseh.
Sedimo,
za pogrnjeno mizo
pri oknu,
in povabimo oblake,
naj jejo slaščice
z našim otrokom.
Ne ozirajmo se po stenah,
danes je nedelja
in male ure
imajo prost dan,
v gostem gozdu
se veselo potepajo.
Pojdimo v goro
tudi mi,
naj se naš otrok
rokuje s hrastom in praprotjo,
naj nam
pisani metulji
sedajo na glave.

Ne pozabimo se kje,
danes je nedelja
in zebrasto oko noči
še dolgo
ne bo naplavilo
temnih rib
na gladino cest.

HODIM

po veliki gori časa.
Gledam se
skozi okno
vlažnih oči vidre,
ki izziva sonce
s svojo kožo
in vodo,
z nemirnostjo telesa.
Prosta je pot
skozi ušesi
do rosnega venca
pod mojo lobanjo,
z zobmi držim besede
kakor težke ribe.
Z grozo strmita
jetnika
pod mojim čelom
v zleknjeno
nevihto na obzorju.

Mladiči
te breje pošasti
me bodo prebodli
in razvesili
med štiri stene.

OPUSTITE

obračanje glave,
ki se bedno dviguje na vratu.
Hrbtenica
se je prelevila,
kačji pastirji jo obletujejo.
Gadje
so se zvilili
med kolesja src
in zobe
naslonili na žile.
Besede
so zagozdile usta
in misel
se je osušila v bel prapor.

Prekrižane roke
okostnjakov
ne bodo ozelenele;
čudeži
so okameneli
na gotskih portalih.
Po razcvelih razpelih
se lepijo
majhni razmnoženi Kristusi.

Prepusnite obračanje glave
sončnicam.